

ГЛУПАВЪ ЦАРЬ.

(Източна приказка).

Единъ персийски царь повикалъ при себе си единъ свой *робъ*, далъ му много пари и му казалъ: „Иди да обиколишъ разни страни и държави, купи съ тѣзи пари много роби и ги доведи при мене!“

Робътъ взелъ паритѣ и тръгналъ по далечнитѣ страни. Наскоро слѣдъ това царьтъ повикалъ първия си свѣтникъ-царедворецъ и му казалъ: „Искамъ да зная, колко сж глупцитѣ въ моето царство. Затова обиколи цѣлото ми царство и запиши имената на всичкитѣ глупави хора, безъ да се боишъ за високото положение, което заемашъ въ царството, или пъкъ да се страхувашъ за имота си.“

Царедворецътъ се поклонилъ и тръгналъ да изпълни заповѣдта на господаря си. Дълго време той се занимавалъ съ възложената му работа — да записва имената на глупцитѣ въ цѣлото царство. Най-послѣ се завърналъ и поднесълъ на царя единъ дълъгъ списъкъ отъ имена.

Царьтъ, като разгърналъ списъка, видѣлъ, че най-напрѣдъ било записано неговото име. „Какъ смѣешъ да туришъ моето име въ този списъкъ!“ разсърдено извикалъ царьтъ.

„Господарю! отговорилъ умолително царедворецътъ. нали Вий ми заповѣдахте да сторя това? Нали ми казахте да изпълня своята работа *свѣстно*, безъ да се боя за положението и състоянието си? Защо сега ме обвинявате?“ — „Наистина, азъ така ти заповѣдахъ, но какъ ще докажешъ, че азъ съмъ глупавъ?“ „Господарю! спо-